

«ЗАТВЕРДЖУЮ»:

Ректор
Класичного приватного університету
В.М. Огаренко
2021 р.

ВИСНОВОК

Класичного приватного університету
про наукову новизну, теоретичне та практичне значення
результатів дисертації Радченка Андрія Петровича
на здобуття наукового ступеня доктора філософії
за спеціальністю 281 Публічне управління та адміністрування
на тему «Розвиток політико-управлінської еліти в умовах адміністративної
реформи в Україні»

ВИТЯГ

з протоколу № 3/2 розширеного засідання кафедри публічного управління
та землеустрою Класичного приватного університету
від «11» жовтня 2021 року

Присутні:

Члени кафедри публічного управління та землеустрою: зав. кафедри публічного управління та землеустрою, д.держ.упр., проф. Мордвінов О.Г.; д.держ.упр., проф. Огаренко В.М.; д.держ.упр., проф. Мерзляк А.В.; д.держ.упр., проф. Покатаєв П.С.; д.держ.упр., доц. Кіктенко О.В.; д.держ.упр., проф. Кравченко Т.А.; д.держ.упр., проф. Боклаг В.А.; д.е.н., д.ю.н., проф. Покатаєва О.В., к.т.н., доц. Александрова Н.Б.; д.держ.упр., доцент Козарь Т.П.; к.держ.упр., доц. Стрілько Я.С.; к.е.н., доц. Педак І.С.; к.держ.упр., доц. Набока К.О.

Запрошені на розширене засідання кафедри: д.держ.упр., професор Болдуєв М.В., професор кафедри прикладної економіки, підприємництва та публічного управління Національного технічного університету «Дніпровська політехніка»; д.держ.упр., доцент Бікулов Д.Т., завідувач кафедри бізнес-адміністрування та менеджменту Запорізького національного університету.

Рецензенти дисертаційного дослідження:

Мордвінов О.Г. – д.держ.упр., професор, завідувач кафедри публічного управління та землеустрою Класичного приватного університету;

Кравченко Т.А. – д.держ.упр., професор, професор кафедри публічного управління та землеустрою Класичного приватного університету;

СЛУХАЛИ:

Доповідь про результати завершеної дисертаційної роботи здобувача кафедри публічного управління та землеустрою **Радченка Андрія Петровича** на тему «**Розвиток політико-управлінської еліти в умовах адміністративної реформи в Україні**», яка представлена на здобуття наукового ступеня доктора філософії за спеціальністю 281 Публічне управління та адміністрування (галузь знань 28 Публічне управління та адміністрування).

Тема затверджена на засіданні науково-технічної ради Запорізького національного університету, протокол № 4 від «28» листопада 2018 року.

Науковий керівник – д.держ.упр., доцент Буканов Г.М., професор кафедри конституційного, адміністративного та трудового права Національного університету «Запорізька політехніка».

У своєму виступі аспірант Радченко А.В. коротко доповів результати виконаного наукового дослідження, основні положення дисертаційної роботи, що виносяться на захист (актуальність роботи, наукову новизну, наукову і практичну цінність, теоретичні і методичні основи досліджуваної проблеми, результати проведених досліджень, що містяться у відповідних розділах роботи), перелік опублікованих праць за темою дисертації, а також відомості про впровадження результатів дослідження на практиці та у навчальний процес.

Запитання до здобувача:

К.держ.упр., доцент Набока К.О.: Андрію Петровичу, скажіть, будь ласка, як Ви розумієте поняття «політична відповідальність»?

Радченко А.П.: Дякую за запитання. Політична відповідальність витікає із особливостей політичних відносин і регулювання їх норм у соціальній державі. Ці відносини виникають між класами, націями, державами в процесі взаємодії. Своєрідність політичної відповідальності полягає в тому, що вона настає не тільки у разі вини політичної дії, але й за неумілість, пристосовництво, кон'юнктурність, нерозважливість у питаннях політики і т.ін. Їх сутність – заперечлива оцінка політичної провини політика з боку певного класу, групи чи суспільства в цілому.

Д.держ.упр., професор Боклаг В.А.: В мене запитання також стосовно відповідальності, але соціальної. Скажіть, будь ласка, як можна сформувані соціальну відповідальність політико-управлінської еліти в Україні на даному етапі трансформаційних перетворень?

Радченко А.П.: Дякую за запитання. На наш погляд, для формування соціальної відповідальності політико-управлінської еліти в Україні необхідно: постійне вдосконалення законодавства, яким обумовлюються норми соціально відповідальної поведінки; стимулювати розвиток соціального діалогу, через який можна виходити на домовленості між суб'єктами суспільства, порушувати питання про покращання соціальних умов, норм, гарантій громадян; направляти суспільство на потребу формувати творчу особистість, спрямувати зусилля на формування особистості, для якої соціально відповідальна поведінка стала б внутрішнім переконанням та нормою життя.

Д.держ.упр., професор Покатаєв П.С.: На яких саме засадах ґрунтуються функції політичної еліти?

Радченко А.П.: Дякую за запитання. Зміст і межі функцій, які здійснюються політичною елітою, визначаються Конституцією України, але як показує дійсність наявним є така ситуація, коли Конституція не здатна регулювати діяльність реальної влади (правлячої еліти). Така невідповідність може виникнути у перехідні періоди країни, коли події відбуваються швидко, а для внесення відповідних змін до Основного закону потрібен час, оскільки існує певний порядок їх закріплення. Саме цю обставину слід враховувати при визначенні функцій політеліти.

Можна виділити чотири види функцій еліти: стратегічна, комунікативна, організаційна та інтегративна.

Д.е.н., професор Покатаєва О.В.: В продовження вашої відповіді на попереднє запитання, охарактеризуйте, будь ласка, інтеграційну функцію.

Радченко А.П.: Дякую за запитання. Інтеграційна функція еліти, на нашу думку, передбачає зміцнення стабільності суспільства, стабільності його економічної і політичної системи, запобігання конфліктів і гострих протиріч. Хоча конфлікти між виконавчою і законодавчою владою вважаються нормальним перебігом політичного процесу, однак виникнення таких конфліктів за межами державних установ (на площах і вулицях міст) побічно вказує на недоліки у виконанні цієї функції політичною елітою країни. Елементами даної функції є: 1) підключення різних верств населення, які можуть здійснюватися за ідеологічними, політичними, економічними та іншими ознаками; 2) гармонізація соціальних інтересів на основі соціального партнерства; 3) досягнення згоди і співпраці всіх сил в суспільстві.

Д.держ.упр., професор Болдуєв М.В.: Чи визначали ви в своїй роботі етапи формування української політичної еліти?

Радченко А.П.: Дякую за запитання. Так, ми виділяємо чотири таких етапи. Перший етап - період Київського та Галицько-Волинського князівств, з їх подальшим включенням до складу сусідніх держав (приблизно X-XVI ст.). Другий етап включає державницьке утворення сформоване після національно-визвольної війни Б. Хмельницьким (XVII-XVIII ст.). Третій етап – імперіалістичний\постімперіалістичний період – приєднання українських земель до Російської та Австро-Угорської імперій. Четвертий етап – утвердження на землях України радянської влади, що призвело до необхідності сформуванню політико-управлінський прошарок, пропитаний марксистсько-ленінською ідеологією. Вищезгадані етапи формували характерні риси сучасної політичної еліти України.

Д.держ.упр., доцент Козарь Т.П.: Андрію Петровичу, чи досліджували Ви зарубіжні країни на предмет якості їх політичних еліт? Якщо так, чи є якийсь рейтинг щодо якості політичних еліт? Де в цьому рейтингу знаходиться Україна?

Радченко А.П.: Дякую за запитання. Так, ми здійснювали такий аналіз. Можемо констатувати, що якість еліт країни оцінюється за 107 критеріями. Перші 10 країн рейтингу входять до категорії найбільш якісних еліт (Топ-3 країн: Сінгапур, Швейцарія та Великобританія). Наступні 50 країн – якісні еліти. Далі йдуть країни з елітами "середньої якості". Цю категорію очолює Україна. Сусідами України в рейтингу є Домініканська Республіка (74 місце), Уганда (75 місце), Албанія (77 місце), Гвінея-Бісау (78 місце).

Д.держ.упр., професор Кравченко Т.А.: Які Ваші пропозиції для ефективної реалізації адміністративної реформи політико-управлінською елітою?

Радченко А.П.: Дякую за запитання. Ми пропонуємо:

- проявити політичну волю, надійне лідерство на всіх етапах реформи, довгострокову та стратегічну дорожню карту/план змін та підтримувати чітко сфокусований масштаб реформ;

- створити потужну зовнішню підтримку зацікавлених сторін і внутрішню згуртованість;

- акумулювати відповідні ресурси системи (державної служби) протягом усього процесу.

В обговоренні дисертаційної роботи взяли участь:

Д.держ.упр., доцент Буканов Г.М. (науковий керівник): Сучасні суспільно-політичні та соціально-економічні процеси, що відбуваються в Україні, внутрішні й зовнішні виклики і загрози її безпеці дають підстави стверджувати про необхідність подальшого реформування публічного управління. Керівну роль у процесі його модернізації традиційно грає національна політико-управлінська еліта. Саме від неї залежить рівень управління розвитком усієї країни, ефективність функціонування органів влади, консолідація суспільства навколо загальнодержавної ідеї, визначення стратегічних шляхів виходу країни з кризового стану та завдань її розвитку на довготривалу перспективу.

Дисертація є самостійним та багатоплановим дослідженням, що виконане на належному науковому рівні. Це дозволяє вважати її вагомим внеском у вирішення поставленого наукового завдання щодо обґрунтування теоретико-методичних засад та науково-прикладних рекомендацій стосовно ролі еліти як політико-управлінського інституту суспільства в реалізації адмінреформи в Україні.

Хочу зазначити, що аспірант успішно виконав освітньо-наукову програму в галузі знань 28 «Публічне управління та адміністрування» за спеціальністю 281 «Публічне управління та адміністрування» у Класичному приватному університеті.

За період навчання Андрій Радченко опанував необхідні базові теоретичні знання, уміння, навички та компетентності, достатні для продукування нових ідей, розв'язання наукових і практичних завдань у галузі публічного управління та адміністрування, необхідних для проведення власного наукового дослідження, що і було виконано. В процесі проведення дослідження він проявив себе як цілеспрямований і активний дослідник.

Дисертаційне дослідження Радченка Андрія Петровича оформлена відповідно до вимог п. 10 «Порядку проведення експерименту з присудження ступеня доктора філософії», затвердженого Постановою Кабінету Міністрів України № 167 від 6 березня 2019 року. Дисертація відзначається ґрунтовністю і широтою підходів, виконана здобувачем особисто, містить ряд наукових положень та результатів, які мають істотне значення для галузі знань 28 «Публічне управління та адміністрування». Загалом дисертація Радченка Андрія Петровича виконана на високому рівні, містить нові науково обґрунтовані та практичні результати та може бути рекомендована до захисту у спеціалізованій вченій раді.

Д.держ.упр., професор Мордвінов О.Г. (рецензент): Проведення в Україні адміністративної реформи є важливим питанням сьогодення. Успіх у цій справі дасть змогу оптимізувати публічно-управлінські процеси, підвищити якість надання державних та муніципальних послуг, знизити витрати взаємодії громадян з владними інституціями. Реалізація цієї реформи неможлива без участі політико-управлінської еліти. Саме цією обставиною і зумовлюється значний інтерес наукової спільноти до ролі та основних аспектів розвитку політико-управлінської еліти в умовах реалізації адміністративної реформи. Проте, в теорії публічного управління ще недостатньо обґрунтовані теоретико-методологічні засади та науково-прикладні рекомендації щодо ролі політико-управлінської еліти в реалізації адміністративної реформи в Україні. Вирішенню цієї проблеми і присвячена робота дисертанта.

Представлена дисертація складається зі вступу, трьох розділів, висновків, списку використаних джерел. Зміст роботи є структурованим та логічно побудованим, корелює з поставленими завданнями, науковою новизною і висновками. Основні положення, висновки та рекомендації дисертаційної роботи науково обґрунтовані і мають теоретичне та практичне значення для розвитку

наукової галузі публічного управління. Обґрунтованість основних наукових положень дисертаційної роботи базується на відповідності фактологічних матеріалів заявленій меті та завданням дослідження. Дисертант обґрунтував концептуальну модель реалізації політико-управлінською елітою адміністративної реформи в Україні. Практичне значення одержаних результатів роботи полягає в тому, що вони можуть бути використані у діяльності органів державного управління та місцевого самоврядування під час виконання їх функціональних обов'язків, прийняття важливих стратегічних та оперативних рішень, які впливатимуть на хід реалізації адміністративної реформи.

Вирішення у дисертації поставлених завдань спирається на сучасні методи наукового пізнання, законодавчі та нормативно-правові акти України, наукові праці зарубіжних і вітчизняних вчених за проблематикою дослідження. Це дало змогу створити фундаментальну основу для розкриття ролі політико-управлінської еліти в реалізації адміністративної реформи, забезпечити достовірність основних положень, висновків та рекомендацій дисертації.

Важливою складовою наукової новизни одержаних результатів є обґрунтування механізму моніторингу політико-управлінською елітою результативності адміністративної реформи, у тому числі і з метою коригування процесу реформування. Набуло також подальшого розвитку й узагальнення європейського досвіду реалізації адміністративної реформи, зокрема визначено, що потрібно враховувати регіональну специфіку, параметри політичного й соціально-економічного стану регіону. Наукові публікації автора відображають основні положення дисертаційної роботи і достатнім чином висвітлюють напрями вивчення заявленого об'єкту і предмету дослідження.

Поряд із загальною позитивною оцінкою дисертації, варто звернути увагу і на наявність окремих дискусійних моментів, а саме:

1. У тексті дисертації зустрічаються граматичні та синтаксичні помилки;
2. У підрозділі 1.1 доцільно було б навести більш чіткі і зрозумілі авторські визначення таких понять як «еліта», «політична еліта», «управлінська еліта», «політико-управлінська еліта».
3. У підрозділі 1.3 виділено 4 етапи елітотворення в Україні. Четвертий етап включає радянський період і триває сьогодні, тобто включає і роки незалежності. Але ж процеси елітотворення в радянській і незалежній Україні відрізняються. Чи правомірно об'єднувати їх в один період?
4. У підрозділі 3.2 варто було б детальніше розкрити структуру системи моніторингу діяльності політико-управлінської еліти щодо реалізації адміністративної реформи, зокрема показати елементний склад та зв'язки між елементами системи моніторингу.

В цілому можу зазначити, що дисертація Радченка А.П. на тему «Розвиток політико-управлінської еліти в умовах адміністративної реформи в Україні» відповідає формальним вимогам Порядку підготовки здобувачів вищої освіти ступеня доктора філософії та доктора наук у закладах вищої освіти (наукових установах), затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 23 березня 2016 року № 261 (зі змінами) та вимогам пп. 9, 10, 11 Порядку проведення експерименту з присудження ступеня доктора філософії, затвердженого Постановою Кабінету Міністрів України від 6 березня 2019 року № 167 і може бути рекомендована до захисту на здобуття ступеня доктора філософії в разовій спеціалізованій вченій раді.

Д.держ.упр., проф. Кравченко. (рецензент): Дисертація Радченко А.П. на тему «Розвиток політико-управлінської еліти в умовах адміністративної реформи в

Україні» є актуальним та своєчасним дослідженням проблеми розвитку політичної еліти як найважливішого суб'єкту процесів організації системи публічного управління, прийняття глобальних та локальних політико-управлінських рішень. Актуальність роботи підтверджується зверненням до широкого кола проблем сучасного українського суспільства, аналіз яких спрямований на пошук відповіді на питання: чи можливе на сьогоднішній день формування професійної та ефективної політичної еліти, здатної провести адміністративно-територіальні реформи та консолідувати суспільство?

Цінність отриманих результатів дослідження підтверджена відповідними довідками про їх впровадження в діяльність органів публічного управління, закладу вищої освіти, де здійснюється підготовка магістрів за спеціальністю «Публічне управління та адміністрування». Результати дослідження в достатній мірі висвітлені у фахових наукових публікаціях, апробовані на міжнародних і вітчизняних науково-практичних заходах. Приваблює обґрунтування підходу щодо ролі еліти як політико-управлінського інституту суспільства в реалізації адміністративної реформи в Україні.

Опираючись на достатньо широку методологічну базу, а також використавши загальнонаукові методи наукового дослідження дисертантові вдалося сформулювати низку положень та висновків, які характеризуються науковою новизною. Насамперед, йдеться про розробку авторського положення про те, що реалізація адмінреформи елітою як суб'єкту політико-управлінських відносин можлива на трьох рівнях: політичному, соціально-економічному та рівні адміністративного реформування.

Для науки державного управління мають значення результати проведеного дисертантом підходів щодо розуміння еліти, політичної еліти, а також уточнення емпіричної характеристики на основі узагальнення результатів проведеного масового соціологічного опитування (анкетування) серед населення України (п. 2.3).

Відзначаючи достатньо високий рівень здійсненого дослідження, в цілому приєднуючись до висловлених зауважень шановного Олександра Григоровича, вважаємо за доцільне звернути увагу здобувача на дискусійні питання та на ті, що потребують певного уточнення:

1. Здійснюючи аналіз реалізації адміністративної реформи в Україні (розділ 2), дисертанту доцільно було б конкретизувати роль політичних партій у даному процесі, їх вплив на поточний стан та перспективи функціонування політико-управлінської еліти.

2. Бажано доповнити підрозділ 3.1, в якому висвітлено інститут політико-управлінської еліти європейських країн як механізм оптимізації державного управління, висновком щодо можливості адаптації цього досвіду для України. Варто завершити цей підрозділ конкретними пропозиціями, щоб потім вони увійшли в загальні висновки до дисертації.

3. Оскільки 3 розділ повинен містити пропозиції, рекомендації, шляхи удосконалення, то слід підсилити 3 розділ роботи також власними пропозиціями по тексту.

4. Доречно конкретизувати сутність моделі реалізації адміністративної реформи в Україні політичною елітою (рис. 3.1).

Однак, висловлені зауваження жодною мірою не применшують наукової значущості дисертаційної роботи, обґрунтованості та новизни її результатів, а лише вказують на можливі напрями вдосконалення подальшої дослідницької діяльності.

Ознайомлення з дисертацією Радченка А.П. дозволяє стверджувати, що ця робота є цілісним, завершеним, самостійним, оригінальним дослідженням, у якому представлений авторський підхід до розв'язання актуальної та важливої у теоретичному і практично-політичному сенсі наукової проблеми. Основні положення дисертаційної роботи є логічними, послідовними, обґрунтованими.

Виходячи з цього, дисертація Радченко А.П. на тему «Розвиток політико-управлінської еліти в умовах адміністративної реформи в Україні» відповідає формальним вимогам Порядку підготовки здобувачів вищої освіти ступеня доктора філософії та доктора наук у закладах вищої освіти (наукових установах), затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 23 березня 2016 року № 261 (зі змінами) та вимогам пп. 9, 10, 11 Порядку проведення експерименту з присудження ступеня доктора філософії, затвердженого Постановою Кабінету Міністрів України від 6 березня 2019 року № 167, а отже, може бути рекомендована до захисту на здобуття ступеня доктора філософії в разовій спеціалізованій вченій раді.

Д.держ.упр., професор Боклаг В.А.: Вважаю, що дисертаційна робота Радченка А.П. на тему «Розвиток політико-управлінської еліти в умовах адміністративної реформи в Україні» є актуальною, має теоретичний та практичний характер, характеризується високим науковим рівнем. Цікавим є дослідження сучасних теоретичних і практичних розробок вітчизняних та зарубіжних вчених, про що свідчить використання значної кількості літературних джерел з відповідним посиланням на них у тексті дисертації.

Мають місце окремі зауваження по роботі. Зокрема, огляд літератури за темою дисертації, на наш погляд, потребує узагальнення.

В цілому вважаю, що дисертаційна робота відповідає вимогам, що передбачені Тимчасовим порядком присудження ступеня доктора філософії, затвердженого Постановою Кабінету Міністрів України від 6 березня 2019 р. № 167 (зі змінами) і може бути рекомендована до публічного захисту на здобуття наукового ступеня доктора філософії за спеціальністю 281 «Публічне управління та адміністрування» у разовій спеціалізованій вченій раді.

К.держ.упр., доц. Стрілько Я.С.: Хочу зазначити, що дослідження є дуже актуальним, оскільки охоплює розгляд важливих питань щодо визначення ролі еліти як політико-управлінського інституту суспільства в реалізації адмінреформи в Україні.

Необхідно відзначити, що теоретичне значення одержаних результатів полягає в тому, що сформульовані висновки мають цінність для подальшого дослідження механізмів реалізації адміністративної реформи елітою як політико-управлінського інституту держуправління.

Вважаю, що дисертаційна робота може бути рекомендована до публічного захисту на здобуття наукового ступеня доктора філософії за спеціальністю 281 «Публічне управління і адміністрування» у разовій спеціалізованій вченій раді.

Д.держ.упр., професор Мерзляк А.В.: Тема дисертаційного дослідження «Розвиток політико-управлінської еліти в умовах адміністративної реформи в Україні» відповідає спеціальності 281 Публічне управління та адміністрування галузі знань 28 Публічне управління та адміністрування. Актуальність теми не викликає сумнівів. Наукові положення, висновки і рекомендації, сформульовані автором, є досить обґрунтованими. Результати досліджень пройшли апробацію, мають практичне значення застосування, про що свідчать довідки про впровадження досліджень. Основні положення дисертаційної роботи опубліковано у наукових фахових виданнях, зокрема є публікація, яка індексується в

наукометричній базі Scopus. Стиль викладання грамотний, забезпечує легкість та доступність сприйняття. Разом з тим, рекомендую звернути увагу на завдання дослідження та урізноманітнити їх формулювання. Деякі з них не дуже корелюють з загальними висновками. Проте висловлене зауваження є несуттєвим, тому дисертаційна робота може бути рекомендована до публічного захисту на здобуття наукового ступеня доктора філософії за спеціальністю 281 «Публічне управління» у разовій спеціалізованій вченій раді.

Д.держ.упр., професор Покатаєв П.С.: Дисертантом чітко визначена мета, об'єкт та предмет дослідження, сформульовані завдання та цілі дослідження. Окремі з них є дійсно новими для науки і практики та заслуговують на увагу. В роботі вирішено актуальне наукове питання щодо обґрунтування теоретико-методичних засад та науково-прикладних рекомендацій стосовно ролі еліти як політико-управлінського інституту суспільства в реалізації адмінреформи в Україні. У цілому вважаю, що робота може бути рекомендована до публічного захисту на здобуття наукового ступеня доктора філософії за спеціальністю 281 «Публічне управління і адміністрування» у разовій спеціалізованій вченій раді.

ВИСНОВОК

про наукову новизну, теоретичне та практичне значення результатів дисертації на тему: «Концептуальні основи електронного врядування в системі місцевих громад», поданої на здобуття ступеня доктора філософії з у галузі знань 28 «Публічне управління та адміністрування» за спеціальністю 281 «Публічне управління та адміністрування»

Актуальність теми дослідження. Актуальність дисертаційного дослідження обумовлюється тим, що адміністративна реформа є одним із нагальних питань, яке потребує вирішення в Україні, оскільки розвиток владних інститутів знаходиться у тісному зв'язку з удосконаленням державного управління. Для того, щоб перетворення у всіх сферах суспільного життя країни було ефективним, державна влада має бути злагодженою. Саме тому метою реформи є оптимізація адміністративно-управлінських процесів, підвищення якості державних послуг для громадян, зниження витрат взаємодії громадян з владними структурами.

Піднесення якості державного управління, що реалізується через інструменти адміністративної реформи, створює умови для успішного здійснення виконавчою гілкою влади країни своїх функцій. Будучи інструментом оптимізації влади, адміністративна реформа повинна реалізовуватись елітою, яка є політико-управлінським інститутом суспільства. В іншому випадку реформа залишиться теоретичною побудовою, а не реально працюючим механізмом. Тому при плануванні і реалізації реформаційних заходів потрібно враховувати специфіку еліти в Україні. На актуальність даного дослідження також вказує той факт, що політико-управлінська еліта у своїх діях не завжди є «еталонною», а реалізація адміністративної реформи має значні недоліки. Отже, актуальність теми дослідження обумовлена: 1) низьким рівнем ефективності української політичної еліти. Це ставить перед наукою з держуправління завдання поглибленого дослідження такого феномену як еліти в українському контексті; 2) дослідження стану реалізації адмінреформи дозволить виробити необхідні теоретичні висновки та обґрунтувати системну модель реалізації елітою адмінреформи; 3) недостатністю наукової розробки щодо з'ясування сутності та ролі еліти в Україні.

Дисертацію виконано в межах науково-дослідної роботи Класичного приватного університету: «Теорія і практика публічного управління й адміністрування в Україні та зарубіжних країнах» (номер державної реєстрації 0116U002645).

Формулювання наукового завдання, нове вирішення якого отримано в дисертації

У дисертаційній роботі вирішується актуальне наукове завдання науки державне управління, яке полягає в обґрунтуванні теоретико-методичних засад та науково-прикладних рекомендацій щодо ролі еліти як політико-управлінського інституту суспільства в реалізації адмінреформи в Україні

Наукова новизна одержаних результатів полягає у визначенні моделі ефективної реалізації об'єктом дослідження адміністративної реформи. Результати дослідження, що мають елементи новизни, полягають у наступному:

вперше:

– обґрунтовано положення про те, що реалізація адмінреформи елітою як суб'єкту політико-управлінських відносин можлива на трьох рівнях: політичному, соціально-економічному та рівні адміністративного реформування. Кожний рівень є підсистемою, які мають певні показники аналізу, за допомогою яких стає можливим реалізація ряду наступних моделей: модель мінімізованого розвитку, модель пріоритетного розвитку, модель послідовного розвитку;

удосконалено:

– теоретичні положення щодо підвищення рівня якості проведення адмінреформи в Україні елітою за допомогою введення стандартів якості та механізму бюджетного завдання;

– системний підхід до дослідження механізму моніторингу результативності адмінреформи українською елітою. Це зумовлює й необхідність у створенні спеціального та ефективного механізму моніторингу результативності адмінреформи, як елементу коригуючого зворотного зв'язку;

набуло подальшого розвитку:

– оцінювання та систематизація використання системи критеріїв ефективності, що дає можливість оцінити результативність впровадження певних заходів підвищення ефективності адмінреформи політико-управлінською елітою в Україні;

– узагальнення європейського досвіду реалізації адмінреформи. Визначено, що реалізація адміністративної реформи політико-управлінською елітою має враховувати регіональну специфіку, яка значною мірою пов'язана з диференціацією еліти, на підставі чого, заходи адмінреформи повинні співвідноситися із параметрами політичного та економічного стану регіону.

Обґрунтованість і достовірність наукових положень, висновків, рекомендацій дослідження.

Наукові положення, висновки й рекомендації, сформульовані в дисертації, відповідають вимогам до такого виду досліджень. Достатній рівень обґрунтованості наукових положень, висновків, рекомендацій, сформульованих в дисертації, їхня достовірність забезпечені: вирішенням автором низки наукових завдань, що сприяло реалізації поставленої мети дослідження та адекватністю структурно-логічної схеми дослідження визначеної мети: кожен наступний розділ чи підрозділ органічно пов'язаний із попереднім і доповнює його; використанням широкої джерельної бази за темою дисертації і достатнім масивом аналітичних даних. Наукові результати досить повно висвітлено у наукових публікаціях, які відповідають вимогам, що пред'являються щодо змісту та кількості фахових видань.

Практичне значення одержаних результатів. Отримані результати можуть бути застосовані під час реформування та модернізації системи державного управління; викладання у ЗВО загальних курсів теорії прийняття рішень, елітології, спеціалізованих курсів з проблем формування еліти та реалізації адміністративної реформи.

Результати дисертаційного дослідження були впроваджені у роботу Запорізької обласної державної адміністрації (довідка від 09.03.2021 № 293/01), Київської державної адміністрації (довідка від 16.02.2021 № 1121/36.1/36/02-2021).

Теоретичні положення дисертаційної роботи використовують у навчальному процесі: Класичного приватного університету (довідка від 10.03.2021 № 201); Національного університету «Запорізька політехніка» (довідка від 23.06.2021 № 113-30/1).

Особистий внесок здобувача. Дисертація є одноосібно виконаною працею, в якій викладено авторський підхід до теоретико-прикладних положень та практичні напрями вдосконалення публічного управління у сфері охорони здоров'я. З наукових праць, опублікованих у співавторстві, у дисертації використано лише ті ідеї та положення, які одержані авторкою особисто.

Повнота викладення матеріалів дисертації в публікаціях та особистий внесок у них автора. Основні матеріали та висновки дисертаційного дослідження відображені в 9 наукових працях, з них: 5 – статей в наукових фахових виданнях України, 1 – стаття в наукометричному виданні, яке індексується в базі Scopus, 3 – матеріали конференцій.

Оцінка мови та стилю дисертації. Текст дисертації написано грамотно. Матеріали дослідження викладені з дотриманням вимог наукового стилю. Дисертація оформлена згідно з вимогами Міністерства освіти та науки України.

Праці, які відображають основні наукові результати дисертації:

Статті в наукових фахових виданнях України

Праці, в яких опубліковані основні наукові результати дисертації:

1. Радченко А.П. Концептуалізація поняття політико-управлінська еліта в умовах трансформації системи державного управління. Державне управління: удосконалення та розвиток. 2018. №7. URL: <http://www.dy.nauka.com.ua/?op=1&z=1443> (дата звернення: 10.01.2019).

2. Радченко А.П. Методологія дослідження політико-управлінської еліти: державно-управлінські аспекти. Державне управління: удосконалення та розвиток. 2019. № 9. URL: <http://www.dy.nauka.com.ua/?op=1&z=1652> (дата звернення: 16.12.2019)

3. Радченко А.П. Реформування державного управління в Україні: основні проблеми та стратегії. Держава та регіони. Серія: Державне управління. 2021. №2. С. 221-226.

4. Радченко А.П. Адміністративно-територіальний поділ: управлінсько-історичний аналіз (на прикладі країн Європи). KELM (Knowledge, Education, Law, Management). 2021. № 1(37). Vol. 1. С. 297–303.

5. Радченко А.П. Реформування державного управління: закордонний досвід. Актуальні питання у сфері державного управління. 2021. Вип.21. С. 137-143.

Стаття у журналах, які індексуються у наукометричних базах даних

6. Andrey Radchenko, Mariana Petrova, Viktor Koval, Milena Teravicharova, Anastasiia Zerkal, Nataliia Bondarchuk. The interaction between the human resources motivation and the commitment to the organization. Journal of Security and Sustainability. Issues 2020 (March). Vol 9. № 3. P. 897–907. (Scopus)

Праці, які засвідчують апробацію матеріалів дисертації

7. Радченко А.П. Адміністративна реформа в Україні як конструкт адміністративної політики. Напрями вдосконалення механізмів державного управління в умовах сучасних реформаційних процесів : матеріали міжнародної науково-практичної конференції, м. Запоріжжя, 25–26 грудня 2020 р. Запоріжжя : Класичний приватний університет, 2020. С. 165-167.

8. Радченко А.П. Основні передумови формування державно-управлінських кадрів (політико-управлінської еліти) в Україні. Наука і вища освіта : тези доповідей ХХІХ Міжнар. наук. конф. студентів і молодих учених, м. Запоріжжя, 11 листопада 2020 р. Класичний приватний університет. Запоріжжя : КПУ, 2020. С. 178-179.

9. Радченко А.П. Функції політико-управлінської еліти та інклюзивний розвиток регіону. Наука і вища освіта : тези доповідей ХХVІІІ Міжнар. наук. конф. студентів і молодих учених, м. Запоріжжя, 13 листопада 2019 р. Класичний приватний університет. Запоріжжя: КПУ, 2019. С. 149-150.

УХВАЛЕНО:

1. Затвердити висновок про наукову новизну, теоретичне та практичне значення результатів дисертації Радченка Андрія Петровича на тему: «Розвиток політико-управлінської еліти в умовах адміністративної реформи в Україні».

2. Вважати, що за актуальністю, ступенем новизни, обґрунтованістю, наукової та практичної цінністю здобутих результатів дисертація Радченка Андрія Петровича відповідає спеціальності 281 Публічне управління та адміністрування та вимогам Порядку підготовки здобувачів вищої освіти ступеня доктора філософії та доктора наук у закладах вищої освіти (наукових установах), затверджених Постановою Кабінету Міністрів від 23 березня 2016 року №261 (зі змінами та доповненнями від 03 квітня 2019 року №283), вимогам пп. 9,10,11 Порядку проведення експерименту з присудження ступеня доктора філософії, затвердженого Постановою Кабінету Міністрів України від 06 березня 2019 року № 167.

3. Рекомендувати дисертаційну роботу «Розвиток політико-управлінської еліти в умовах адміністративної реформи в Україні», подану Радченком Андрієм Петровичем на здобуття ступеня доктора філософії з галузі знань 28 Публічне управління та адміністрування за спеціальністю 281 Публічне управління та адміністрування до захисту у разовій спеціалізованій вченій раді.

4. Пропонувати Вченій раді Класичного приватного університету клопотати про призначення:

Головою разової спеціалізованої вченої ради:

– *Мерзляк Анжелу Віталійвну*, доктора наук з державного управління, професора, директора Інституту управління Класичного приватного університету;

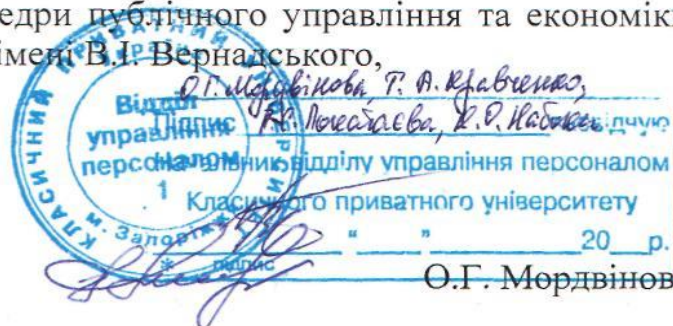
Офіційними опонентами:

– *Крюкова Олексія Ігоровича* – доктора наук з державного управління, професора, професора кафедри публічного адміністрування у сфері цивільного захисту Національного університету цивільного захисту України;

– *Кравченка Сергія Олександровича* – доктора наук з державного управління, професора, завідувача кафедри публічного управління та економіки Таврійського державного університету імені В.І. Вернадського,

Рецензенти:

д.держ.упр., професор,
завідувач кафедри публічного
управління та землеустрою
Класичного приватного університету

О.Г. Мордвінов

д.держ.упр., професор,
професор кафедри публічного
управління та землеустрою
Класичного приватного університету

Кравченко

Т.А. Кравченко

Головуючий на засіданні:

д.держ.упр., професор
перший проректор Класичного
приватного університету

Покатаєв

П.С. Покатаєв

Секретар засідання:

к.держ.упр., доцент,
доцент кафедри публічного управління
та землеустрою Класичного
приватного університету

Набока

К.О. Набока